

ACC. NR.

H.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: Ivar Almström
Härad: Oxie Adress: _____
Socken: M. Grevie Berättat av: _____
Uppteckningsår: 1929 Född år _____ i _____

Uppteckningen rör

Sägner:

Äpplet förvandlades till specieriksdaler.
Skatt rid Månstorps gårdar

Skriv endast på denna sida!

Följande två sägner har jag hört min
mor berätta. Hon har hört dem berättas när hon var
barn. Dessa sägner har jag bäst bevarat i minnet, tv-
ligen därför, att händelserna föregått på de mera
bekanta ställena i min hembygd.

Jean Amstjärn.

1. En kvinna, som var bosatt i Stilla
Grevie hade en gång varit ett ärende i Östra Grevie.
När hon på hemvägen kom förbi Botmarshögen såg
hon vid vägsidan en hund, som låg och raptade
en kopp råda och raska äpplen. Kvinnan gick fram
och såg på äpplena, och eftersom hunden icke tycktes
bry sig om något, böjde hon sig ned och tog ett äpple,
närvid hon tyckte att hunden skrattade. Äpplet göm-
de hon sedan i sitt förkläde och gick skyndsamt hem.
Vid hemkomsten skulle hon se på sitt fynd, men in-
det äpple fanns utan iverkallet big där då en specierik
delar.

2.

På ett ställe i Månstorpys Garlar finnes nedgrävd en stor kopparkittel, som är fylld med penningar. Denna skatt, vilken försvaras av ett troll, som uppträder i olika skepnader, kan endast erövas av den, som icke känner minsta rädsla, vad han än ser. Många ha försökt men aldrig lyckats. För varje gång som någon försöker, att gräva upp kitteln får han, då han är nära målet, se någonting oväntat, och blir han då aldrig så litet rädd, sjunker kitteln tillbaka mycket djupare än den låg förut.

Bland de många, som rågat sig på försöket, voro även ett par slaktare, som påstodo att de varit med om så mycket, att ingenting skulle kunna skrämma dem. De gingo dit en natt och begynte att gräva. När de hade arbetat länge, upptäckte de slutligen koppar kitteln och menade att man skulle det snart vara gjort. De började så att draga den uppåt, och allt gick lyckligt och väl till dess att kitteln var ända uppe. Då fingo de se väldig ljus komma springande mot dem och blevo så rädda att de bägge två släppte taget och sprungo häfjån. Sedan dess har ingen försökt att leta upp skatten i Månstorpys Garlar.